

Đề bài:

Hàng năm, bố mẹ
thường nhắc em
phải trồng cây để
hưởng ứng lời kêu
gọi trồng cây của
Bác Hồ kính yêu.
Em hãy tả một cây
non mới trồng.

Bài làm

Mùa xuân là Tết trồng cây

Trồng cho đất nước ngày càng thêm xuân

Hằng năm, cứ đến ngày mùng 4 âm lịch, bố mẹ em lại trồng cây để tạo thêm màu xanh cho vườn cây của gia đình, hơn nữa để nhắc nhở hai chị em em hưởng ứng lời kêu gọi trồng cây mà Bác Hồ kính yêu đã từng phát động.

Năm nay, có một sự kiện đặc biệt, em tròn mười tuổi, mẹ bảo: *Mùa xuân này, Nguyệt Thanh sẽ tự tay trồng một cây đào và chăm sóc cây thật tốt để mỗi năm Tết đến, xuân về cả gia đình ta sẽ có cành đào đón Tết.*

Em rất sung sướng và vinh dự khi được mẹ giao trọng trách đặc biệt này.

Cây đào này bố em xin bà nội từ mấy năm trước, khi mới đưa về, nó trông rất khẳng khiu và yếu ớt. Em đưa cây đào ra khoảng sân trước vườn nhà, cùng cu Minh đào một hố đất để trồng cây xuống. Em đánh đất thật nhỏ, nhẹ nhàng bỏ cây xuống rồi thích thú xới đất vun gốc cho cây, thân cây nhỏ xíu, chỉ bằng ngón tay út của em, cao khoảng 80 cm, chỉ mới có lưa thưa mấy chiếc lá non xanh biếc mũi mác mọc quanh thân cây. Phía sát gốc, mới nhú ra một chút màu nâu nâu. Sau khi trồng cây xong, em tưới nước cho cây, vì cây còn nhỏ, nên em tưới lượng nước vừa đủ và lấy mấy thanh tre rào xung quanh che chắn cho cây.

Hằng ngày, em thường cùng cu Minh ra ngắm cây, em có cảm giác một ngày cây một khác, mới hôm qua, những chiếc lá trông có vẻ *buồn buồn* khi phải xa cây đào mẹ, thì hôm nay, những chiếc lá đào có vẻ tươi tỉnh hơn, tràn trề sức sống dưới ánh nắng xuân. Cả cây đào như muốn nói với em: *Cô chủ hãy chăm sóc tôi thật tốt, khi lớn lên, trưởng thành tôi sẽ tỏa bóng mát cho cả một khoảng sân để cô có thể ngồi chơi ô cùng em trai. Mùa xuân về, tôi sẽ tặng cô những cành đào tươi thắm, và tôi còn cho cô biết bao là quả ngọt.* Cảm nhận được những lời thì thầm của cây đào, em nói với cu Minh: *Hai chị em mình sẽ chăm sóc cây thật tốt, em biết không, bây giờ cây còn bé xíu thế này, nhưng chỉ một thời gian nữa, cây sẽ lớn lên, thân cây lúc đó chuyển sang màu nâu, sẽ có rất nhiều cành, nhiều lá, lúc đó hai chị em mình sẽ phải chăm bón cây có kỹ thuật, để cây cho thật nhiều hoa, gọi thật nhiều ong bướm, chim chóc về, vườn nhà mình sẽ đẹp như vườn cây của ông bà ngoại.*

Em rất thích cây đào của em, ngày ngày chăm sóc cho cây, em thầm nói với cây: *hãy lớn nhanh cây ơi, mùa xuân đang đợi chúng ta.* Và bỗng nhiên em nhớ đến bài thơ *Bài hát trồng cây* của nhà thơ Bế Kiên Quốc... *Ai trồng cây, Người đó có hạnh phúc. Mong chờ cây. Mau lớn theo từng ngày...*